

A Fővárosi Ítéletábla dr. Füsthy Zsolt ügyvéd (fél címe 2) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Bezsilla Katalin ügyvéd (fél címe 1) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. március 13. napján meghozott, 62.P.25.456/2013/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes valótlan hitelminősítésével megsértette jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Kérte az alperes jogsértő magatartás abbahagyására kötelezését, eltiltását a további jogsértéstől, valamint elégtétel adására és 600.000 forint kártérítés és kamatai megfizetésére kötelezését.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 38.100 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 36.000 forint kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 75. § (1) bekezdését, 78. § (1), (2) bekezdéseit, 84. § (1) bekezdésének a)-e) pontjait, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. § (1) bekezdését, 206. § (1) bekezdését.

Az elsőfokú bíróság tényekből levont következtetésnek minősítette az alperesi társaság által a felperesről készített minősítést, amellet, hogy a hitelminősítő cég által készített vizsgálati eredmény a készítő álláspontját tükrözi, annak nem a vizsgált cég elvárásaihoz kell igazodnia. Mindezek alapján a felperes által sérelmezetteket a jóhírnév megsértésére alkalmatlannak minősítette, mivel a véleménynyilvánítás személyiségi jogsértést nem valósított meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az alperes keresete szerinti marasztalását. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete ténybelileg és jogilag is megalapozatlan, ezért jogszabálysértő.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem végezte el az iratok olyan vizsgálatát, amely alapján egyértelműen eldönthetővé vált volna, hogy a ... az alperes hitelminősítésével megegyező tartalmú minősítést kapta-e meg. Nem fogadható el az elsőfokú bíróságnak azon megállapítása, hogy az alperes utólag némileg javított a felperes minősítésén. Ez lényegében ötszörös különbséget eredményezett, így ilyen minősítés bírósági ügydöntő határozat indokolásában nem fogadható el. Az elsőfokú bíróság bizonyítékként olyan vizsgálati anyagot is figyelembe vett, ami a 2012-es üzleti évet elemezte, holott az nem képezte a per tárgyává tett alperesi vizsgálat részét. Más adatokból kiindulva, más időszakra kiterjedő vizsgálat nem lehet mérvadó annak eldöntésére, hogy az alperes hitelminősítése helytálló volt-e. Okszerűtlen következtetést vont le az elsőfokú bíróság a felek között pert megelőzően folyt levelezésből, mert a felperes mint vizsgált cég konkrét elvárásokat nem fogalmazott meg az alperessel szemben. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette az eljárási szabályokat, mivel a felperes bizonyítási indítványait előterjesztette, iratokat csatolt és indítványozta szakértő kirendelését is. Álláspontja szerint csak szakértő útján lehet meggyőződni a hitelképesség valós mértékéről. Az alperes a szolgáltatott adatok alapján valós tények birtokába került, azonban az abból levont következtetései nem voltak okszerűek. Az elsőfokú bíróság elzárta a felperest attól, hogy független kirendelt igazságügyi szakértő véleményével erősíthesse érvelését. Az alperesi minősítést azért is abszurdnak tartja, mivel a jegyzett tőke és a saját tőke alapján az alperes szerint bonitásuk szinte elenyésző összegre állhat fenn. Vitatta azt is, hogy az alperesi hitelminősítés véleménynek minősülne. Megítélése szerint ez a nézet megegyezik az ún. nagy hitelminősítők által hangoztatott, de a világban sehol sem elfogadott felfogással.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Előadta, hogy a céginformáció kizárólag a ... részére készült, azt a szerződés alapján a ... sem az ügyfelének, sem harmadik személynek nem adhatta volna ki. Kitért arra is, hogy a peres felek egymással semmilyen üzleti kapcsolatban nem álltak. A céginformáció elkészítése és továbbítása során a kialakult gyakorlatnak és a szokásoknak megfelelően a legnagyobb gondossággal és körültekintéssel járt el. A bonitás vizsgálat és céginformáció a cégbíróságon fellelhető és közzétett cég és mérlegadatok alapján, illetőleg a fél által rendelkezésre bocsátott adatokból készül. A mérlegadatok alapján standardok szerint kerül megállapításra a hitelkeret összeg. A céginformáció hitelkeretre vonatkozó megállapítása biztosíték nélküli állapotra került megállapításra, ami nagyban különbözik a fedezetet igénylő hitelkerettől. Ezen tény a hitelkeret jellegénél egyértelműen feltűntetésre került. A ... által javasolt hitellimit egy ajánlás, azt a cégek figyelembe vehetik, de semmiképpen sem kötelező érvényű, hiszen az alperes egy gazdasági társaság, nem pedig hatóság. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes nem sértette meg a felperes üzleti jóhírnevét, az erre alapított kártérítési igény is megalapozatlan. A megrendelt céginformáció kizárólag a megrendelő cég saját döntését hivatott elősegíteni. A meghozott döntésért pedig sem az alperes, sem pedig a ... cégszövetség tagjai sem vállalnak felelősséget. Hivatkozott arra is, hogy az alperesi minősítést alátámasztotta a ... Kft.-től megrendelt riport, amely lényegében azonos tartalmú volt az alperes által nyújtottal.

Álláspontja szerint a hírnévrontást csak az objektív valóságnak meg nem felelő közlés valósíthatja meg. Az értékítélet nem vezethet a jóhírnév sérelmére még akkor sem, ha mások nézeteivel ellentétes tartalmat hordoz. A perben az alperes a felperes által megadott, valamint közzétett céges mérlegadatok alapján, valós tényekből vont le következtetést, így nem valósíthatta meg a felperes jóhírnevének sérelmét.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A felperes keresete szempontjából irányadó Ptk. 78. § (1) bekezdése alapján a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés szerint, a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

Az alperes a felperes által szolgáltatott, illetőleg a nyilvános cégjegyzékből beszerezhető adatok alapján készített hitelminősítést a felperesi társaságról. A felperes sem kifogásolta azt, hogy az alperes által felhasznált adatok a valóságnak megfelelnek, kizárólag azt tekintette jogsértőnek, hogy az alperes következtetéseit nem a valóságnak megfelelően vonta le.

Az alperesi védekezéssel összefüggésben elsősorban arra mutat rá a másodfokú bíróság, hogy a személyiségi jogsértés megállapításával kapcsolatosan közömbös az, hogy a peres felek között kötelmi jogi jogviszony fennállt-e, mivel a személyiségi jog megsértése esetén a jogviszonyt a felek között éppen az esetlegesen megállapítható jogsértés ténye teremti meg, figyelemmel a személyiségi jogok abszolút szerkezetű voltára.

A perbeli jogvitában alapvetően az volt eldöntendő, hogy az alperes személyiségi jogsérelmet okozott-e a felperesnek, nem pedig az, hogy konkrétan a felperesnek milyen a hitelképessége. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat nem sértette meg, amikor szakértői bizonyítást nem rendelt el a felperesi indítványnak megfelelően. Alperes, illetve az általa megkeresett másik cég (...) a felperesi társaságot alacsony kockázatúnak minősítette, ennek alapján a felperes is alapvetően a hitelképesség összegszerű meghatározását kifogásolta. Ez a meghatározás azonban a rendelkezésre álló adatokból levont alperes által alkalmazott módszertan szerinti következtetés. Ez a következtetés pedig egy értékítélet a felperes hitelképességéről. A Pp. 177. § (1) bekezdése szerinti szakértői bizonyítás eredménye kifejezetten tények vagy körülmények megállapítására szolgál, azonban egy értékítélet vizsgálata szakértői bizonyítással sem lehetséges. Másrésztől nincs olyan szakértői módszer, ami tényszerűséget jelent, vagy bizonyosságot hordoz a hitelképességet illetően, a felperes adatainak értékelése minden esetben értékítélet marad. Az alperes a módszertan alkalmazásához és a megállapított értékhez semmiféle megállapítást, az üzleti életben szokatlan, vagy elfogadhatatlan minősítést nem fűzött. Az alperes által megállapított számadat, mint a hitelképesség egyfajta mérőszáma, jóhírnevet sértő tartalmat nem jelentett. A minősítés alperes általi módosítása sem olyan eljárás, ami a korábbi minősítés miatti személyiségi jogsérelmet megalapozná. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen utasította el a felperes keresetét, mint alaptalant.

A felperesi fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperes a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles viselni az alperes perköltségét.

Az alperes perköltsége az alperesi jogi képviselő, 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíja.

Köteles továbbá viselni a felperes a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2015. május 28.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Ócsai Beatrix s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő